

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Áldás, Békesség!

Szeretettel köszöntöm a megjelent Testvéreket!

Jelenések könyve 3,1-3 „A szárdiszi gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az, akinél az Isten hét lelke és a hét csillag van: Tudok cselekedeteidről, hogy az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy. Ébredj fel, és erősítsd meg a többieket, akik halófélben vannak, mert nem találtam cselekedeteidet teljesnek az én Istenem előtt.”

118. zsoltár 17: 17: „Nem halok meg, hanem élek, és hirdetem az Úr tetteit.” és 22: „Az a kő, amelyet az építők megvetettek, az lett a sarokkő.”

A szárdiszi gyülekezet kívülről élőnek tűnt, Isten szemében azonban lelki értelemben halott volt. Az emberek egy kedvező képet láttak róla, de a valódi állapota az Úr előtt teljesen nyilvánvaló volt. Az Úr azt szeretné, hogy ne csak a külső benyomás keltene életet, hanem a látszatot valódi lelki tartalom töltené meg. Bárcsak azzá lennénk, aminek mutatkozunk! Ez az, amit az Úr akar. Nem megalázni, porig rombolni azt, ami van, hanem esélyt adni, hogy a halófélben lévők is megéledhessenek. Mi lehet gyengébb a megrepedt nádszálnál vagy a pislogó gyertyabélnél? Jézus mégis azt mondja róluk: nem oltom el a pislogó gyertyabelet és nem töröm el a megrepedezett nádszálat (Máté 12,20). Jézus nem mondott le a szárdiszi gyülekezetről sem, ezért szólt, hogy lehessen nemcsak mélységeket megélő, hanem túlélő gyülekezet. Mi többnyire csak a felszínt látjuk. Isten pedig a mélységeket is.

Ezért olyan veszélyes, amikor saját szolgálatunk végső értékelőivé akarunk válni. Mert sokszor ugyanúgy járunk, mint az építők a zsoltárban. „A kő, amelyet az építők megvetettek, sarokkővé lett.” A zsoltáros nem egyszerűen egy építészeti hibáról beszél. Hanem az emberi ítélet korlátairól. Amikor a fogyó gyülekezetek statisztikáit nézzük, amikor a szekularizáció falaihoz érünk, elhamarkodott

ítéleteket mondunk. Kijelentjük: ebből nem lesz semmi. Ez kudarc. Ez elveszett ügy. Az Úr különös szeretettel hajol oda ahhoz, ami reménytelennek tűnik. A Szentírásban újra és újra ezt látjuk. A legkisebb fiúból lesz király. A jelentéktelenből eszköz Isten kezében. De a 118. zsoltár arra készlet, hogy belenézzünk a sötétségbe és Krisztus hangjával mondjuk ki a próféciaát: „Nem halok meg, hanem élek!” Mert a mi szolgálatunk lényege soha nem a puszta túlélés vagy a struktúra fenntartása volt, hanem az Úr tetteinek a hirdetése. Az Egyház nem a mi menedzseri képességeink miatt él, hanem azért, mert a Gazdája feltámadt. Amíg Ő él, a szolgálatunknak van jövője és a fáradtságunk nem a vég, hanem a megújulás kezdete.

Egy történet szerint, mikor egy lelkipásztor megérte, hogy senki sem ment már templomba, csak egymaga. Ekkor ő is kiment a templomból, s ahogy végignézett a falun a dombtetőről, minden ház lakóiért elkezdett imádkozni. Néhány hónapig csak így „tartotta az istentiszteleteket”. Nem embereknek beszélt Istenről, hanem Istennek vallott az emberekről. S közben megváltozott a szíve, megértette, hogy eddig csak Istent szerette. Egyik vasárnap eljöttek néhányan, azután egyre többen, s lassan újra megtelt a templom. A lelkész megkérdezte az egyik gyülekezeti tagját, hogy most miért járnak templomba? Az asszony így válaszolt: „Most úgy prédikál a tiszteletes úr, hogy megfényesedünk tőle!”

Ezért ne a látszatból, a számokból vagy a pillanatnyi eredményekből vonjunk végső következtetéseket, hanem Krisztus szavába kapaszkodjunk, aki ma is ezt mondja: „Ébredj fel!” és „Nem halok meg, hanem élek.” Ő tegye a mi szívünket is olyan világítóvá, hogy akik találkoznak velünk, ne bennünket, hanem az Ő életet adó jelenlétét lássák meg.

Vezetve szolgálni és szolgálva vezetni. Tört püspöki ciklusom tavalyi esztendőjét is ez a sajátos szemlélet jellemezte, hogy a rám ruházott felelősséggel szolgáljak az egyházkerületben. 2024-ben püspökké választásom első félévében azt hittem, hogy a gyülekezetek, intézmények megszólításai az újonnan megválasztott tisztségnek szólnak. De nem. Gyülekezeteink, közösségeink, intézményeink várják az ígét, a személyes jelenlétet, a megharcolt és hozott üzenetet, mely nem személyes nimbuszt épít, hanem mer tovább mutatni a tisztségről felfelé. Úgy látom és úgy tapasztalom, hogy a számtalan meghívás, személyes látogatás, beszélgetés sebeket gyógyít, ezért szolgálatom gerincét ez adta és adja mind a mai napig. Együtt örülni az örülőkkel vagy együtt sírni a sírókkal, együtt emlékezni, vagy előre tekinteni, ott lenni egyházkerületünk közösségeiben és Krisztust hirdetni. Ez a legszebb és legfontosabb szolgálat.

Misszió

Hitem szerint minden segítséget meg kell kapjon a gyülekezet és a lekipásztor ahhoz, hogy a gyülekezetében és a gyülekezet területén szóljon Jézus Krisztus evangéliuma. Ezért szélesítjük évről évre a pályázható támogatások körét: 2022-től gyülekezeti programokra, 2024-től gyerektáborokra, 2026-tól pedig már ifjúsági kezdeményezésekre is lehet támogatási kérelmekkel fordulni az egyházkerület felé. 2025-ben Egyházkerületünk 29 pályázatot támogatott, egyenként 250.000. Ft összeggel. Evangelizációs alkalmak, csendesnapok, családi napok, zenés bizonyágtételek alkalmi voltak leginkább a támogatott programok között.

Támogattunk 73 gyermektábort, az idén első alkalommal kiírt ifjúsági programok támogatására pedig 41 gyülekezet kapott támogatást.

Ezek a lehetőségek minden évben adóttak. Éljetek vele!

Ifjúsági misszió területén legfontosabb változás az, hogy egyeztetve az egyházmegyék espereseivel, egyházmegyei ifjúsági referensek álltak szolgálatba,

akik élen járnak egy-egy egyházmegye ifjúsági programjainak szervezésében, tartják a kapcsolatot a lelkipásztorokkal, rajtuk keresztül igyekeznek minél több gyülekezetet bevonni az ifjúsági programokba. Az Egyházkerület támogatóként ott áll a háttérben, de egyházmegyei szinten, közelebb a gyülekezetekhez, reménység szerint eredményesebb lehet ez a misszió, jobban elérheti és segítheti a helyi közösségeket.

A következő lelkipásztorok végzik ezt a feladatot: Fejér Zoltán László (Sárospataki Gimnázium) - Zemplén, Jánvári Béla (Gönc) – Abaúj, Nagy István Zoltán (Tibolddaróc) – Egervölgye, Szoboszlai Beáta (IJROK, Kelemér) – Borsod-Gömör.

Mindannyian programtervet, ehhez költségvetést nyújtottak be a 2026. évre. A benyújtott igények alapján a programelemek költségeit Egyházkerületünk vállalja magára. Ezek a programok az egyházmegyékben elkezdődtek.

Az egyházkerület nemcsak a gyülekezeti missziót karolta fel az elmúlt években, hanem olyan nagyrendezvények megszervezésével kívánja erősíteni az egyházkerület közösségét, melyek túlmutatnak a gyülekezeti határokon: a H2Ó utcai biztonságtétele, a Tiszáninneri Gyülekezetek Találkozója, az őszi lelkes-presbiteri konferencia, illetve az Egyházkerület által támogatott Abaújtári Lelkesítő.

Infrastruktúra

A jó működés nem ellensége a takarékoságnak, de a takarékoság ne legyen akadálya a feladatnak. Ennek szellemében alakítjuk egyházkerületünk gazdálkodását, folyamatosan vizsgálva az egyházkerület kiadásait, csökkentettük az egyházkerület gépkocsiflottáját, elkészült az egyházkerületi székház energetikai fejlesztése, folyamatosan úgy szervezzük egyházkerületünk életét, hogy ahol megfogható a forint, ott ezt tegyük is meg, ahol pedig segítség kell, ott ennek eredményeképpen ezt legyen lehetőség megtenni.

Ennek köszönhetően is a tavalyi évben 240 millió forint értékben tudott az egyházkerület saját erőből olyan egyházközségi beruházásokra is forrást biztosítani, melyeket az egyházmegyék javaslatai alapján fogadott el az Egyházkerületi Tanács. A forrást, példaértékű módon, egyenlőképpen osztottuk el az egyházmegyék között, nem egyházmegyei arányokat vizsgálva, mert ahol beavatkozás szükséges, ott nem az egyházmegye mérete dönti el, hogy mekkora a templom vagy az épület négyzetméterre. Ezúton is köszönöm, hogy az esperesek erre az álláspontra egységesen igent tudtak mondani. Testvéri megnyilvánulás, melyet tanulnunk és gyakorolnunk kell az élet minden területén. Az érintett helyszínek: Jósza, Encs, Putnok, Dédes és Bántapolcsány, Hét, Mezőcsát, Miskolc-Felsőváros, Miskolc-Diósgyőr, Kazincbarcika-Alsó, Borsodgeszt, Felsőtárkány, Tibolddaróc, Tiszavalk, Sárospatak.

Az egyházkerülethez érkezett kormányzati támogatások felhasználásánál is a gyülekezeteinkben felmerülő feladatokat tartottuk szem előtt. Így újult fel a Miskolc-hejőcsabai református templom tornya, az alsóvadászi parókia, a Miskolc-tetemvári gyülekezet ifjúsági klubja, a hejőbábi templom homlokzata, az olaszliszka gyülekezet 500 esztendő évfordulójára a templom majdnem teljeskörűen. a meggyászi parókia, a mérai gyülekezeti ház, a Miskolc-Diósgyőr vasgyári templom részlegesen, de nagyon látványosan, a pálházi parókia, a harsányi templom majdnem teljes rekonstrukcióját hajtottuk végre, mely lehetővé tette, hogy sokéves veszélyhelyzet után a gyülekezet újra birtokba vegye a templomát. Továbbá az ondi templomot és a lácacséki templomot részlegesen felújítottuk. Segítséget nyújtottunk a viharoktól szenvedett tiszkeszi templom helyrehozatalában is. A lista nem teljes, lehetne még sorolni. Ahol pedig gyülekezeti beruházás akad el, ott szakmailag, vagy anyagilag is igyekszik az egyházkerület helyt állni. Folyamatosan vezetjük a listát arról, hol van szükség segítségre, és keressük a megoldások lehetőségét. Szólnom kell a Mátyás-Mécses Központ, aminek idén a harmadik ütemben elvégzett felújításával

egyházkerületünk üdülője késznek mondható. Hosszú és fáradtságos utat jártunk végig a felújítás alatt, a három ütemből kettőt külső támogatásból tudtuk megvalósítani. Külön köszönöm Hobora Erzsébet igazgató és Hobora Gábor gondnok helytállását a felújítások alatt. A tavalyi évben kezdődött vásárlással, és idei évben történt nyitással bővült az egyházkerület szálláshelyeinek a száma, Bogácson egy 20 fős apartmanház várja a gyülekezetek ifjúsági csoportjait és presbitereit, ami alkalmat ad arra, hogy elvonulva, odébb a gyülekezet otthonától, de földrajzilag közel csendesedjete el kisebb körben.

Szolgálattevők

A lekipásztorok

A legfontosabb társaim a rám bízott szolgálatban. Felelősei, őrállói a helyükön az evangélium hirdetésének. Ezért is tartom fontosnak a velük való koncentrált találkozást, melyből a tavalyi és az idei évben is volt jópár alkalom. Püspökhelyettesként és püspökként 14 kiskörökön összesen 140 lekipásztorral találkozhattam.

Ezek a találkozások személyesek, nem elhagyhatók, nem lehetnek kampánycélúak. Nem voltak és nem is lesznek azok. Folytatni kell őket. A beszélgetések nyomán fontos tapasztalatok, folytatható ügyek, stratégiai kérdések kell, hogy eldőljenek. Számítok a véleményetekre.

De fontos a lekipásztor pihenése is, egészségügyi szűrése, melyet továbbra is egyházkerületi segítséggel, térítésmentesen tudnak igénybe venni a Bethesda kórházban. A nyári szabadságtámogatással 2025-ben 94 család élt. A lelkésztovábbképzés előkészítése megtörtént és hamarosan elindul, az Egyebek napirendben fogunk szavazni a szabályozásáról. A másoddiplomát szerző lekipásztorokat ebben az évben már ösztöndíjprogrammal segítjük, a doktori iskolát végzők teljes tandíját vállaltuk és vállaljuk. Minden évben megtartjuk a lekipásztorok családi összejövételét, hála és öröm, hogy a tavalyi évben Arnóton 130-an vehettünk részt ezen a kötetlen családi jellegű együttléten. Ebben az évben

külön találkoztam a 40 év alatti lelkipásztorokkal is, hogy megismerjem látásukat, véleményük, gondjaikat a szolgálatuk jövőjéről együtt gondolkodva velük, és azért is, hogy ők is ismerjék meg jobban egymást, formálódjon a lelkipásztorok közötti kapcsolat ezáltal a találkozó által is. A kezdeményezés nem másokat kíván kizárni, hiszen más kiskörökön találkozom a többi lelkipásztorral is, ugyanakkor fontosnak tartom, hogy a tiszáninneri lelkipásztorok nagy családjában az úgynevezett „legkisebbek” külön is találkozzanak. Köszönöm a tőlük jövő bátorítást, hogy a jövőben szükség van ezekre a találkozásokra is, számítanak rá.

A főgondnokok: Szolgatársai a lelkipásztoroknak. Ebben is újat kezdtünk, igaz már a 2026-os évben, amikor két ízben is találkozóra hívtuk őket, hogy lelkipásztorukkal közösen egyházkerületi szinten induljunk neki a böjtnek egy úrvacsorás istentiszteleten, másodízben pedig egyházkerületünk jövőjéről való gondolkodásba hívtuk be őket.

Népmozgalmi adatok tekintetében mindenre kiterjedő statisztikai adatokkal nem szolgálhatok, egyrészt az esperesi jelentések nem mindegyike tartalmazta és az Intranet felülete sem nem működik még tökéletesen.

Egyházkerületi könyvelésünk szerint: egy alkalommal adtunk „fészekrakó” támogatást és kettő lelkészcsaládnak születési támogatást- Isten áldását kérjük a családok életére!

Két, már nyugdíjas lelkésztestvérünktől vettünk búcsút e földi életre nézve: Dr. Szathmáry Sándor és Ráki Ernő lelkipásztor testvérünktől. Együttérzéssel gondolunk a gyászoló családokra és gyülekezetekre, Istentől vigasztalást kérve számukra.

Köszönetet mondok lelkipásztor, gondnok és presbiter testvéreimnek, gyülekezeteink tagjainak áldozatkész szolgálatukért. Megköszönjük Istennek, Egyházkerületünk minden gyülekezeti közösségét.

A hivatal. A püspöki hivatal nyitott minden lelkipásztor előtt. A munkatársak nem egy távoli univerzumban érzik magukat, hanem hűséges szolgálai hozzáállással dolgoznak, értve és élve a gyülekezeti élet és a lelkipásztori szolgálat fontosságát. Fontos támaszaim a mindennapokban, köztük szakemberekkel, akik a beruházások, a diakónia, a jogi, az oktatásügyi vagy éppen közigazgatási kérdésekben segítik a döntéseket, az egyházkerület mindennapjait. Mégis kaptak már üzenetet, hogy nem sokáig lesz rájuk szükség. Nem krisztusi lelkület. Az áldás nem ezen van. Ezúton is köszönöm munkájukat.

Oktatásügy

Komoly racionalizálás folyik az egyházkerületi köznevelési struktúrában. Az intézményrendszer működése stabil. Fő feladatunk a gyülekezettel való kapcsolat. Sosem lehetünk elégedettek, de minden lépésnek örülnünk kell. Folyamatosan lépésről lépésre afelé haladunk, hogy az intézményeink köznevelési feladatukat az államtól méltán elvárható kifogástalan színvonalon teljesítsük, a gyülekezet, a helyi lelkipásztor és az intézményi lelkész segítségével a misszió területe is legyen. Ebben a küldetésben kell a gyülekezet segítsége és krisztusi szeretete az intézmény elköteleződése mellé, hogy ezen áldás lehessen.

Diakónia

Kerületünk Diakóniai Bizottsága 10 tagú, megalakulása óta jó rálátása van szeretetszolgálatunk egészére. Az elmúlt évben 6 ülést tartott. Berente, Bócs, Encs, Szerencs idősek otthona és MÁON Értelmi sérültek otthona mellett a nappali szociális ellátás tartozik a Tiszáninneri Református Egyházkerület Szeretetszolgálati Központához. A tagintézmények vezetőinek kiválasztása, a dolgozók református diakóniai továbbképzési szervezése, SZMSZ kidolgozása, intézményi lelkipásztorok statusának rendezése mellett, fejlesztési tervekkel is foglalkoztunk. Legnagyobb volumenű beruházás tervezési, kivitelezési folyamataiban vettünk részt. Az Encsi Idősek Otthona konyhafelújítása mellett a Szerencsi Idősek Otthona részleges és folyamatos felújítása, fűtésének

korszerűsítése a gondos gazdálkodás eredményeképpen önerőből valósult meg. Kihelyezett ülésekkel törekedtünk az intézményeket belülről is megismerni és az ott folyó gondozás, szeretetszolgálat igei alapokon való működését fenntartani.

Sajtó

Engedjék meg, hogy az egyházkerületi kommunikációt egy kicsit nagyobb terjedelemben vizsgáljam. Az egyházi kommunikáció az elmúlt időszakban jelentős átalakuláson ment keresztül. A hírfogyasztási szokások gyors változása azt mutatja, hogy ma már egyre kevesebben keresik fel közvetlenül a hagyományos honlapokat, miközben a közösségi média felületein nagyságrendekkel több emberhez jutnak el az egyház hírei és üzenetei. Bár honlapunk látogatottsága az elmúlt évben mintegy húsz százalékkal csökkent, Facebook-felületünk elérése sokszorosára nőtt, így összességében lényegesen több emberhez jutott el az egyház kommunikációja, mint azokban az években, amikor szinte kizárólag a honlapra épült tájékoztatásunk.

Egy kis statisztika: 2023-ban és 2024. első félévében havonta átlagosan 11-15 bejegyzés került ki az egyházkerületi Facebook oldalra, annak ellenére, hogy a Facebook már akkor is fontos kommunikációs felület volt. Amikor Pásztor Dánieltől átvettem az egyházkerület vezetését, a bejegyzések száma hamarosan megtöbbszöröződött. Most heti 15-20 bejegyzésnél tartunk. Megtekintések számát tekintve a Facebook csak másfél éves intervallumot tart számon. Erről elmondhatom, hogy míg például 2025 januárjában 68.256 megtekintés volt, ugyanebben az időszakban 2026-ban 492.771, vagyis többszörösére nőtt. Az éves megtekintés 2025-ben közel 2 millió volt, 2026. első félévében több mint 2 és fél millió volt. Míg 2025. februárjában 19.986 Ft-ba került a Tírek-ifit dicsérő bejegyzés hirdetésként való megjelenítésével elérni 31 ezer megtekintést, ma már ilyen mértékű megtekintéseket ingyen tudunk megvalósítani. Az említett számadatok mutatják, hogy a kommunikációs bizottság manipulatív módon emelt ki egyetlen statisztikai adatot a sok közül.

Ebben a növekedés kiemelkedő szerepet vállaltak azok az önkéntes munkatársak, akik rendszeresen készítettek vagy segítettek a közösségi médiában megjelenő tartalmakat. Áldozatos szolgálatuk nélkül ez a fejlődés nem valósulhatott volna meg. Munkájukért ezúton is őszinte köszönet illeti valamennyiüket.

A bizottsági jelentés azon megállapítása, miszerint a hírek elsősorban akkor népszerűek, ha negatív tartalmúak, nem igaz. Az elmúlt időszak közösségi médiaeredményei éppen ennek az ellenkezőjét bizonyítják. A jelentősen megnövekedett elérések nem negatív híreknek voltak köszönhetőek, hanem ünnepi alkalmaknak, gyülekezeti eseményeknek, lelki üzeneteknek, bibliai gondolatoknak, templomok bemutatásának és olyan tartalmaknak, amelyek reménységet, hitet és közösségi élményt közvetítettek.

A tapasztalatok ugyanakkor arra is rámutatnak, hogy az egyházi sajtónak tovább kell lépnie a korábbi kommunikációs modelleken. Nem elegendő a megszokott eszközök fenntartása: olyan korszerű, több platformra épülő kommunikációra van szükség, amely ott szólítja meg az embereket, ahol ma valóban jelen vannak. Az evangélium üzenete változatlan, de a közvetítés módját folyamatosan hozzá kell igazítani a megváltozott médiakörnyezethez.

Az Európa Rádió évek óta értékes missziós és tájékoztató szerepet töltött be, ugyanakkor működtetése jelentős anyagi terhet jelentett, miközben hallgatósága korlátozott maradt. A felelős gazdálkodás időről időre megköveteli, hogy ne csupán azt vizsgáljuk meg, milyen értéket képvisel egy szolgálat, hanem azt is, hogy a ráfordított erőforrások arányban állnak-e Egyházkerületünk lehetőségeivel. Egy egyházi közösség számára különösen fontos, hogy a rendelkezésére álló anyagi javakat úgy használja fel, hogy azok a lehető legtöbb ember javát, az evangélium ügyét és a gyülekezetek szolgálatát segítsék.

Az elmúlt időszak tapasztalatai azt is megmutatták, hogy a kommunikáció fejlesztése nem elsősorban a létszám bővítésén múlik. A munkaszervezés, a feladatmegosztás és a rendelkezésre álló emberi erőforrások hatékony

kihasználása legalább ilyen fontos. A jelenlegi körülmények között a létszám növelése nem indokolt és gazdaságilag sem fenntartható; ehelyett a munkafolyamatok korszerűsítésére, a digitális eszközök tudatosabb alkalmazására és a hatékonyság növelésére kell helyezni a hangsúlyt.

A jövő szempontjából fontos célkitűzés marad egy olyan egyházi sajtó kialakítása is, amely kiegyensúlyozottan, egyházpolitikai szempontból elfogulatlanul mutatja be egyházunk életét, és nagyobb figyelmet fordít a kisebb, távolabbi gyülekezetek szolgálatára, értékeire és mindennapjaira. Ez az elvárás eddig csak részben valósult meg, ezért ezen a területen további előrelépés szükséges.

Összességében elmondható, hogy az egyházi kommunikáció jó irányba indult el, az eredmények ezt egyértelműen igazolják. Ugyanakkor a hírfogyasztási szokások változása, a gazdasági szempontok és a missziói felelősség egyaránt azt kívánják, hogy a teljes kommunikációs rendszer tovább fejlődjön: korszerűbb módszerekkel, nagyobb szervezeti fegyelemmel, hatékonyabb munkavégzéssel és költségtudatosabb működéssel. Mindez nem öncélú változtatás, hanem annak feltétele, hogy az egyház üzenete a lehető legtöbb emberhez hitelesen, méltó módon és felelős gazdálkodás mellett jusson el.

Megújulás

Egyre többet beszélünk róla. Hiszem, hogy folyamatos megújuláson megyünk keresztül, ha Krisztusnak engedelmes életet élünk. A megújulás akadálya ezért sosem a struktúra. Inkább az egyéni megújulás következményeként tapasztalhatjuk meg Isten ránk áradó áldásait, közösségi vagy akár strukturális szinten is. Ez a Szentlélek munkája. Forgatókönyvét megírni előre lehetetlen. A megújulást ezért hiba lenne keverni egyéni ambíciókkal vagy hatalmi harcokkal, kurzus- vagy éppen kormányváltásokkal. Az egyéni felelősség az első. Te magad őszintén adod-e Krisztusnak. Abból nem harc, hanem békesség következik.

Ezért hagytam utoljára a rend és a békesség témáját. A felsorolt feladatok csak egy gyors leltárt adnak arról, hogy milyen sokrétű az egyházkerület, a püspöki hivatal az elnökség vagy éppen a püspök szolgálata. A 2025-ös esztendőről vagy éppen a tört ciklusról elmondható, hogy szekrényből kiesett csontvázak sorozata, váratlanul keresztbe esett ügyek vagy személyek, rendezetlenül megörökölt állapotok, amik sok esetben a mostani elnökséghez nem köthető, de mégis a mostani elnökség döntéseit igényelték. Ezekben sokan társul szegődtek, mások ellenséget láttak meg bennem. Pedig minden ügyben a rendet és a békességet kerestük, és keressük továbbra is. Az egyéni felelősség azonban itt is mindenkinél ugyanúgy ott van. Te magad őszintén adod-e Krisztusnak. Nem másnak. Nem oldalaknak, vagy frontvonalaknak. Krisztusnak. Ebből előbb-utóbb rend és békesség kell, hogy következzen. Ebben a hitben végzem szolgálatomat.

Ha visszatekintünk, nem tehetünk mást, mint hogy hálát adunk: azért, amit kaptunk, és azokért, akikkel együtt szolgálhattunk. Így köszönöm Főgondnok Úr, Főjegyző Urak, Főtanácsos Úr és minden közvetlen munkatársam segítségét és folyamatos rendelkezésre állását. Köszönöm a Püspöki Hivatal valamennyi dolgozójának és intézményeink dolgozóinak a munkáját! Köszönöm az Egyházkerületi Tanács felelős döntéseit, az ügyekre szánt idejét és energiáját. Köszönöm lelkipásztortársaim hűséges szolgálatát, a főgondnok és presbiter testvérek odaadó munkáját!

Isten áldását kérve az előttünk álló időszakra zárom a beszámolómat.